

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Cărpineanu Ion, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2016 în cauza penală privindu-l pe

Cărpineanu Ion Ion, născut la 09 februarie 1993, originar și domiciliat în mun. Bălți, str-la Navoi, nr. 7/A.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.08.2015 – 27.11.2015 (prima instanță);
2. 16.12.2015 – 17.02.2016 (instanța de apel);
3. 11.07.2016 – 30.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 27 noiembrie 2015, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Cărpineanu Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 264 alin. (1) Cod penal în baza căruia i-a fost stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 200 unități convenționale - 4000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă înaintată de Gherber Svetlana, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că la 05 iunie 2015, aproximativ pe la orele 16:55, inculpatul Cărpineanu Ion conducând automobilul de model „Audi A6” cu n/î BL DV 495, deplasându-se pe partea carosabilă a străzii Ștefan

cel Mare, mun. Bălți, din direcția dinspre autogara spre strada Decebal, în apropierea imobilului nr. 70, dând dovadă de sine încredere exagerată, cu partea dreaptă din față a automobilului indicat mai sus, a tamponat partea vătămată, încălcând pct. 10) alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere RM nr. 357 din 13 mai 2009, conform căruia: persoana care conduce un vehicul trebuie: a) să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical, să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; c) să posede cunoștințe de acordare a primului ajutor persoanelor traumatizate ca urmare a accidentului în traficul rutier; p. 20 semnalele luminoase pentru dirijarea circulației au următoarele semnificații: 1) semnalul de culoare roșie interzice trecerea. La semnalul roșu al semaforului (cu excepția celui reversibil) vehiculele vor fi oprite înaintea liniei de oprire (indicatorului 5.7.3) sau înaintea trecerii marcate pentru pietoni, iar în lipsa acestora - imediat înaintea semaforului. Dacă semaforul este suspendat deasupra sau plasat pe cealaltă parte a intersecției, în lipsa liniei de oprire (indicatorului 5.7.3) sau a trecerii marcate pentru pietoni, vehiculele vor fi oprite în fața intersecției, fără a crea obstacole pietonilor. La nivelul semnalului roșu al semaforului cu trei culori, din dreapta acestui semnal, poate fi amplasat un panou adițional cu o săgeată de culoare verde pe fundalul negru, cu vârful spre dreapta, în acest caz, după oprirea vehiculului la semnalul roșu, respectând măsurile de precauție, este permisă deplasarea în direcția săgeții. 45.1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului - în rezultatul cărui fapt nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului dat și, nefiind atent la trafic, a tamponat pietonul Gherber Dumitru (a.n. 03 decembrie 2001), care se deplasa pe trecerea pentru pietoni de pe partea carosabilă a străzii Ștefan cel Mare, la culoarea verde a semaforului pentru pietoni, în urma cărui fapt pietonului Gherber Dumitru, i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 269-D din 17 iulie 2015, leziuni corporale sub formă de fractură închisă a ambelor oase a gambei stângi, excoriații a coapsei și gambei stângi, care au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile) și care, în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămări corporale medii.

Aceste acțiuni ale inculpatului Cărpineanu Ion, au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către :

- reprezentantul părții vătămate Gherber Svetlana, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii de apel reprezentantul părții vătămate a invocat că:

- deși instanța de judecată 1-a recunoscut pe Cărpineanu Ion vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, i-a aplicat acestuia pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4000 lei fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. În acest sens consideră că pedeapsa stabilită inculpatului, nu va atinge scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, deși infracțiunea este comisă din imprudență;

- în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatului au avut de suferit 3 copii minori, iar ea rămânând fără loc de muncă, la fel, fiindu-i cauzate atât ei cât și copiilor prejudicii morale și materiale, iar la data pronunțării sentinței, nu i-a fost recuperată dauna cauzată prin infracțiune;

- inculpatul pe perioada examinării cauzei penale, a manifestat indiferență totală față de faptă și consecințele ei infracționale, nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, ceea ce se exprimă prin nerestituirea prejudiciului material suportat de partea vătămata, mai mult ca atât, a manifestat indiferență față de starea sănătății părții vătămate;

- prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, or, restabilirea echității sociale presupune restabilirea drepturilor lezate în urma infracțiunii unei anumite persoane, societății, statului, precum și reîntoarcerea, reîncadrarea vinovatului în societate după ispășirea pedepsei echitabile;

- echitatea socială a pedepsei se realizează atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate;

- corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse;

- consideră că instanța de judecată a ignorat faptul că Cărpineanu Ion, a comis o infracțiune, în rezultatul căreia au avut de suferit trei persoane minore, deci cu un impact social acut în societate, nu a ținut cont de comportamentul inculpatului față de partea vătămată pe tot parcursul examinării cauzei, nu a restituit benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, prin urmare a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de amendă, neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de reprezentantul părții vătămate, Gherber Svetlana, casată parțial

sentința Judecătorei Bălți din 27 noiembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, după cum urmează.

A fost recunoscut vinovat Cărpineanu Ion, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin (1) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În baza art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilindu-i un termen de probațiune de 1 an.

În rest au fost menținute dispozițiile sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecând cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Cărpineanu Ion în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

A menționat instanța de apel că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs, a altor consecințe a infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială a acestuia, în rezultat fiindu-i stabilită o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunea comisă.

Mai specifică instanța de apel că prima instanță a ignorat faptul că, infracțiunea comisă prezintă un grad avansat de pericol, că prejudiciază securitatea circulației și a exploatarea mijloacelor de transport ca parte componentă a securității și ordinii publice, că acțiunile inculpatului au atentat în mod direct asupra vieții părții vătămate, care este minoră, inculpatul nu a întreprins nici o măsură în vederea evitării comiterii accidentului rutier, cât și de atitudinea postinfracțională a inculpatului, care deși indică că a încercat să recupereze prejudiciul părții vătămate, nu a prezentat probe în acest sens, că inculpatul nu a vizitat partea vătămată pentru a-și cere scuze.

În opinia instanței de apel, circumstanțele indicate supra, justifică aplicarea în privința inculpatului Cărpineanu Ion, a unei pedepse mai aspre sub formă de închisoare pe termen de 1 an cu stabilirea pedepsei complimentare-privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an, totodată instanța de apel a ținut cont de faptul că, inculpatul este student la Academiei de Teologice, este relativ de vârstă tânără, astfel, în privința acestuia fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, stabilindu-i

termen de probațiune de 1 an, această pedeapsă fiind echitabilă în raport cu fapta comisă, inclusiv în ce privește și termenii pedepselor, prin care se va obține corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Cărpineanu Ion, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele :

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că infracțiunea de care se face vinovat Cărpineanu Ion, este una din imprudență, anterior inculpatul nu a fost atras la răspundere penală, este la prima sa abatere, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei penale în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Considerând astfel, că instanța de apel aplicând pedeapsa inculpatului, nu a individualizat-o conform normelor Codului penal;

- instanța de apel în decizia sa nu a argumentat de ce alte categorii de pedepse mai blânde prevăzute de sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal nu pot fi aplicate față de Cărpineanu Ion, fiind reținute în acțiunile acestuia circumstanțe atenuante;

- instanța de apel se contrazice, reținând fapte contradictorii, fie că fapta este din imprudență, fie că inculpatul a atentat direct la viața părții vătămate;

- este eronată concluzia precum că Cărpineanu Ion, nu a întreprins nimic pentru evitarea accidentului rutier, or, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05 iunie 2015, se atestă că inculpatul a întreprins manevra în vederea evitării accidentului, în caz contrar impactul putea fi cu urmări mai grave;

- abordarea instanței de apel precum că infracțiunea săvârșită de inculpat este de un grad avansat de pericol, lipsește în legislația penală;

- la momentul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul achitase amenda;

- instanța de apel nu a ținut cont de hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr. 8 din 11 noiembrie 2013.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul Ghervas Iurie a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că rejudecând cauza, instanța de apel, a înlăturat omisiunile instanței de fond, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect a încadrat acțiunile făptuitorului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa în limitele sancțiunii legii încriminate.

Mai menționează procurorul că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, utilității și veridicității ei, iar toate

probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, procurorul indică că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei, a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă ca temeiuri prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, sau norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel a reținut corect situația de fapt și a stabilit vinovăția inculpatului, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, dând faptelor comise de inculpat o încadrare juridică corespunzătoare, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, care la rândul său a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul constată că avocatul inculpatului a

invocat că *instanța de apel aplicând pedeapsa inculpatului, nu a individualizat-o conform normelor Codului penal, cât și instanța de apel în decizia sa nu a argumentat de ce alte categorii de pedepse mai blânde prevăzute de sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal nu pot fi aplicate față de Cărpineanu Ion, fiind reținute în acțiunile acestuia circumstanțe atenuante*, or, Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau quantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora din aceste criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea hotărârii de către instanța ierarhic superioară în procedura prevăzută de legea procesual penală pentru căile de atac.

Sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede amendă în mărime de până la 300 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani.

Prin urmare, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Cărpineanu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an, iar în baza art. 90 Cod penal a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilindu-i un termen de probațiune de 1 an. În rest au fost menținute dispozițiile sentinței instanței de fond prin care acțiunea civilă înaintată de Gherber Svetlana a fost admisă în principiu, urmând ca asupra quantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Astfel, Colegiul penal consideră corectă constatarea instanței de apel precum că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a

acțiunilor lui Cărpineanu Ion în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea pedepsei stabilite instanța de apel în opinia instanței de recurs întemeiat a ținut cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, fapta fiind săvârșită din imprudență, potrivit art. 16 Cod penal aceasta se califică ca infracțiune mai puțin gravă, de persoana vinovatului, care nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și nu au fost stabilite circumstanțe agravante (f. d. 180 - 181).

Totodată, corect a reținut instanța de apel precum că instanța de fond a ignorat faptul că infracțiunea comisă prezintă un grad avansat de pericol, care prejudiciază securitatea circulației și a exploatării mijloacelor de transport ca parte componentă a securității și ordinii publice, că acțiunile inculpatului au atentat în mod direct asupra vieții părții vătămate, care este minoră, inculpatul nu a întreprins nici o măsură în vederea evitării comiterii accidentului rutier, cât și de atitudinea postinfracțională a inculpatului, care deși indică că a încercat să recupereze prejudiciul părții vătămate, nu a prezentat probe în acest sens, că inculpatul nu a vizitat partea vătămată pentru a-și cere scuze.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Concluzia instanței cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată.

Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2013, nr.8 - cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanțele trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, în special în ipoteza pluralității de făptuitori, precum grupul criminal organizat și organizația criminală.

Prin urmare, analizând decizia instanței de apel, Colegiul penal constată că în contextul circumstanțelor constatate, instanța de apel just a considerat că scopul pedepsei poate fi atins numai prin aplicarea unei pedepse mai aspre cum ar închisoarea cu suspendarea acesteia condiționat, cât și aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, Colegiul penal constată că pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, și se apreciază că este dozată corespunzător atât cuantumul, cât și modalitatea de executare a pedepsei aplicate.

Sub acest aspect, instanța de recurs apreciază că față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa stabilită de către instanța de apel este aptă să conducă la realizarea

scopurilor sancțiunii.

Mai mult, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată, stabilind o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

În opinia instanței de recurs, nu și-a găsit confirmare nici argumentul recurentului precum că *inculpatul Cărpineanu Ion, a întreprins acțiuni întru evitarea accidentului rutier*, or, însăși Cărpineanu Ion fiind audiat în faza de urmărire penală a declarat că trecând de primul semafor care indica circa 13 – 14 secunde pentru culoarea verde, dorind să treacă cât mai repede și următorul semafor, a accelerat până la aproximativ 60 km/h, semafor care indica aproximativ 3 secunde pentru culoarea verde, însă pe neprins de veste, a observat cum din fața troleibuzului, adică de la dreapta sa spre stânga, pe trecerea de pietoni a apărut un pieton (f. d. 74).

Astfel, este evident că inculpatul urma să fie prudent înainte de semafor care indica aproximativ 3 secunde pentru culoarea verde, dar să nu accelereze și să continue deplasarea, mai mult ca atât că vizibilitatea trecerii de pietoni fiind redusă din cauza troleibuzului care era în fața lui, nefiind sigur dacă cineva intenționează să traverseze strada.

Prin urmare, corect a stabilit instanța de apel că infracțiunea comisă de către inculpat prezintă un grad avansat de pericol, care prejudiciază securitatea circulației și a exploatarea mijloacelor de transport ca parte componentă a securității și ordinii publice, or, prin avansat se subînțelege gradul înalt de pericol al acestei infracțiuni, care putea să

se soldeze cu urmări mult mai nefaste atât pentru infractor, cât și pentru partea vătămată minoră.

Cât privește invocarea precum că *la momentul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul achitase amenda*, Colegiul penal ține să menționeze că amenda ca prematur achitată, fără a fi definitivă hotărârea primei instanțe, urmează a fi restituită din contul statului în conformitate cu dispozițiile stipulate în Capitolul XIII din Codul de executare - *Întoarcerea executării*, care se aplică în modul corespunzător.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

În consecință, Colegiul penal având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în cererea de recurs ordinar, declarat de avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Cărpineanu Ion, sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Cărpineanu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Cărpineanu Ion Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 decembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda